

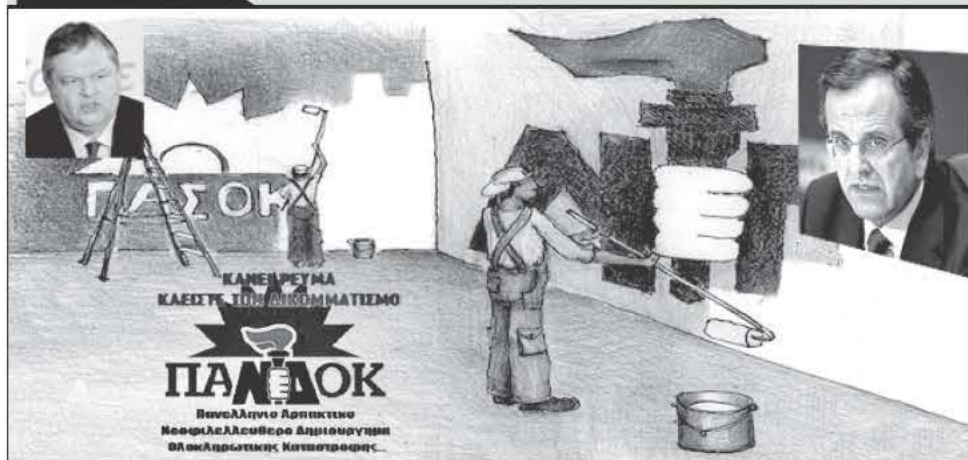

ΜΗΝΥΜΑΤΑ Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΡΚΙΑ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΒΟΥΛΗ

Σαφή μηνύματα προς την Άγκυρα, αλλά και τον ΟΗΕ, έστειλε ο πρωθυπουργός της Ελλάδος Λουκάς Παπαδήμος από το βήμα της Κυπριακής Βουλής. Μιλώντας σε ειδική συνεδρίαση της Ολομέλειας που πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή (6/4), παρουσία του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας Δημήτρη Χριστόφια, ο πρωθυπουργός υπογράμμισε με έμφαση: «Συμμεριζόμαστε πλήρως τη θέση της Κυπριακής Δημοκρατίας, η οποία άλλωστε εδράζεται και στην απόφαση 2006 του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, ότι δεν μπορεί να γίνει ουσιαστική και εποικοδομητική συζήτηση για τη σύγκληση διεθνούς διάσκεψης για τη διεθνή πτυχή του Κυπριακού, εάν προηγουμένως δεν έχουν επιλυθεί οι εσωτερικές πτυχές του προβλήματος. Αυτές περιλαμβάνουν και το εδαφικό, που είναι αλληλένδετο με το περιουσιακό, όπως και το ζήτημα των Τούρκων εποίκων». Γενικότερα, είναι προφανές, είπε, ότι το κλειδί μιας συμφωνίας λύσης του Κυπριακού, βρίσκεται στην Άγκυρα. «Η Τουρκία οφείλει, κατά βάση, να αφήσει ελεύθερο τον κυπριακό λαό», διακήρυξε ο Έλληνας πρωθυπουργός. Μεταξύ άλλων, ο Λουκάς Παπαδήμος διαμήνυσε προς την Άγκυρα ότι οφείλει να δεχτεί, δηλαδή, ότι θεμελιώδης προϋπόθεση της επίλυσης του Κυπριακού είναι η αποδοχή και αναγνώριση της κυπριακής κυριαρχίας και ανεξαρτησίας. Να αντιληφθεί ότι «ζητούμενο της διαπραγμάτευσης αυτής δεν είναι η κατάλυση, αλλά η μετεξέλιξη του κυπριακού κράτους, μέλους του ΟΗΕ και μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τρόπο που θα διασφαλίζει τη συνέχειά του, τα κυριαρχικά του δικαιώματα, την ικανότητα να

Ο ΦΩΤΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ σχολιάζει την ελληνική πραγματικότητα

ανταποκριθεί στις ευρωπαϊκές και διεθνείς υποχρεώσεις του, καθώς και τη λειτουργικότητα και τις ουσιαστικές εξουσίες της κεντρικής δημοκρατικής κυβέρνησης».

ΤΟ ΕΒΡΑΪΚΟ ΛΟΜΠΙ ΚΑΙ Η ΚΥΠΡΟΣ!

Το εβραϊκό λόμπι των ΗΠΑ εκφράζεται πια και δημοσίως υπέρ της Κύπρου. Τρία χαρακτηριστικά αποσπάσματα από επιστολή του Αμερικανού βουλευτή Χάουαρντ Μπέρμαν (μέλος του εβραϊκού λόμπι) στην υπουργό Εξωτερικών Χίλαρι Κλίντον: «Η επανένωση της Κύπρου είναι κρίσιμης σημασίας για τη σταθερότητα στην Ανατολική Μεσόγειο και στηρίζει ζωτικά συμφέροντα των ΗΠΑ...». «Είμαι βαθύτατα ενοχλημένος από δύο εξελίξεις που σχετίζονται με την Κύπρο. Η πρώτη συνεχίζεται επί δεκαετίες. Και η δεύτερη είναι πρόσφατη. Η πρώτη είναι οι δρακόντιες προ-

σπάθειες της Τουρκίας από το 1974, να αλλάξει τη δημογραφική σύνθεση της Κύπρου, με στόχο την προσαρτήση των κατεχόμενων κυπριακών εδαφών –προοπτική που αναφέρθηκε και από Τούρκο υπουργό...». «Η δεύτερη εξέλιξη είναι η απειλή της Τουρκίας για ανάληψη στρατιωτικής δράσης ως απάντηση στις έρευνες της Κύπρου για υδρογονάνθρακες μέσα στη δική της ΑΟΖ και σε συμφωνία με το Ισραήλ. Και (άρα), οι ΗΠΑ πρέπει να καταστήσουν ξεκάθαρη τη σαφή και ισχυρή υποστήριξή τους για όλα τα κυριαρχικά δικαιώματα της Κύπρου...»

Λέτε ν' αλλάξουν κάποιοι συσχετισμοί στην ελληνική γειτονιά;

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΗΣ ΕΠΟΜΕΝΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Το δημοσκοπικό ναυάγιο των δύο μεγάλων

κομμάτων επιτείνει την αγωνία για τη δυνατότητα σχηματισμού σταθερής κυβέρνησης την επόμενη ημέρα των εκλογών. Η καθίζηση του Κέντρου και η άνοδος των άκρων προκαλούν εφιάλτες στα κομματικά επιτελεία του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Οι εταίροι της Ελλάδας δεν κρύβουν την ανησυχία τους για το ενδεχόμενο η πολιτική αστάθεια και η οικονομική κατάρρευση της Ελλάδας να συμπαράσουν και την υπόλοιπη Ευρώπη. Τα σενάρια συγκυβερνήσεων συμβαδίζουν με τα σενάρια χάους στην πιο απρόβλεπτη αναμέτρηση των τελευταίων ετών.

Η επόμενη ημέρα των ελληνικών εκλογών, τινάζει τις ημέρες και τις νύχτες των επιτελείων των δύο μεγάλων κομμάτων. Τα δημοσκοπικά ευρήματα επιτείνουν τους εφιάλτες, καθώς αναδεικνύουν με τρόπο από το κυρίαρχο ερώτημα της επικείμενης αναμέτρησης: Θα κατορθώσουν το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία να ξεπεράσουν το 50%, ώστε να σχηματιστεί σταθερή κυβέρνηση με λαϊκή νομιμοποίηση; Ή τα δύο κόμματα θα μείνουν καθηλωμένα σε χαμηλά ποσοστά, έτσι ώστε κάθε μορφή κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας να εμπεριέχει τον σπόρο της αυτοκαταστροφής; Θα επικρατήσει η ομαλότητα ή το χάος και ο σταδιακός εκφασισμός της ελληνικής κοινωνίας; Η αγωνία για το δημοσκοπικό ναυάγιο των δύο μεγάλων κομμάτων έχει εξαχθεί στο εξωτερικό, απ' όπου έρχονται ασυτηρές προειδοποιήσεις για την τήρηση του προγράμματος, την ίδια στιγμή που στα κομματικά επιτελεία επικρατεί σύγχυση για τη στρατηγική που πρέπει να εφαρμοστεί.

Η εικόνα της Ελληνικής Βουλής τις τελευταίες ημέρες επέτεινε τους φόβους όσων βλέπουν με απαισιοδοξία το μέλλον. Βουλευτές και Υπουργοί του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας επιχειρήσαν να περάσουν βροχή άσχετων –ή και ρουσοφτολογικών– τροπολογιών στα μνημονιακά νομοσχέδια, προκαλώντας την (καθυστερημένη) αντίδραση του Έλληνα πρωθυπουργού Λουκά Παπαδήμου και του προέδρου του ΠΑΣΟΚ Ευάγγελου Βενιζέλου, αλλά όχι του Αντώνη Σαμαρά.

Τα μικρότερα κόμματα και οι δύο κωπηδες κοινοβουλευτικές ομάδες –του Πάνου Καμμένου και του Φώτη Κουβέλη– αντέδρασαν με καταγγελίες και καυγάδες...

Ο δικομματισμός πίσω από τις συνδικαλιστικές ακρότητες...

Η κάθαρση που επιχειρείται στο χώρο ισχυρών συνδικάτων, όπως η Γενική Ομοσπονδία Προσωπικού ΔΕΗ (ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ) και η Πανελλήνια Ναυτική Ομοσπονδία (ΠΝΟ), μπορεί να είναι πολιτικά βρώμικη. Οι πολιτικοί που συνεργάστηκαν σενά με τους κομματικούς συνδικαλιστές, τους εκθέτουν σε μια ανελέητη κριτική, σε μια προσπάθεια να καλύψουν τις δικές τους ευθύνες για την ανάπτυξη των κομματικά ελεγχόμενων συντεχνιών.

Μετά την τεκμηρίωση από το Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης Λέανδρο Ρακιντζή το πάρτυ που γινόταν με δημόσιο χρήμα στη ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ κατά την περίοδο 1999-2010, η Ελληνική Δικαιοσύνη κινήθηκε εναντίον της ηγεσίας της Ομοσπονδίας, αλλά και των διοικήσεων της ΔΕΗ κατά την επίμαχη περίοδο. Η επιχείρηση κάθαρσης κατά των συνδικαλιστών της μεγαλύτερης δημόσιας επιχείρησης, συνδυάζεται με εντυπωσιακές μπλόφες από τους πρωταγωνιστές του δικομματισμού.

Με βάση τα οικονομικά αποτελέσματα του 2011, η ΔΕΗ κινδυνεύει να περιέλθει σε πλήρες οικονομικό, διαχειριστικό αδιέξοδο, χωρίς να ευθύνονται γι' αυτό οι εργαζόμενοι.

Ο επικοινωνιακός πολιτικός θόρυβος που ξέσπασε, με αφορμή τις αποκαλύψεις για κατασπατάληση κονδυλίων, της τάξης των 2 εκατομμυρίων ευρώ, από τον συνδικαλιστικό μηχανισμό της ΔΕΗ κατά την περίοδο 1999-2010, αξιοποιήθηκε από τους ισχυρότε-

ρους πλεοπτικούς σταθμούς της Αθήνας, για να περάσει σχεδόν απαρατήρητο το «δώρο» που έκαναν η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ στους εαυτούς τους από τον κρατικό προϋπολογισμό. Αποφάσισαν την πρόωρη εκταμίευση ενός ποσού 42 εκατομμυρίων ευρώ, για την κάλυψη των προεκλογικών τους αναγκών, ψηφίζοντας μάλιστα ότι τα χρήματα αυτά είναι «ανεκχώρητα και ακατάσχε-τα».

Σε απλά ελληνικά, ο Αντώνης Σαμαράς και ο Ευάγγελος Βενιζέλος θα μπορούν να το διαθέ-

σουν όπως επιθυμούν, αγνοώντας για παράδειγμα τις οικονομικές υποχρεώσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας προς το ΙΚΑ τους εκατοντάδες εργαζόμενους στα δύο κόμματα, ακόμη και την Αγροτική Τράπεζα (ΑΤΕ Bank), η οποία τους είχε χορηγήσει δάνεια ύψους άνω των 200 εκατομμυρίων ευρώ.

Τη στιγμή λοιπόν που ο δικομματισμός οργάνωσε ένα ακόμη «ριφιφι» σε βάρος του δημοσίου Ταμείου, συγκεκριμένα ΜΜΕ ανέλαβαν τη δύσκολη αποστολή να αναδείξουν

τα 2 εκατομμύρια ευρώ που μπορεί να κατασπατάλησε η ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ την περίοδο 1999-2010, ώστε να περάσουν απαρατήρητα τα 42 εκατομμύρια της δικομματικής «αρπαχτής», τα περισσότερα από τα οποία θα καταλήξουν στο ταμείο των ΜΜΕ που προβάλλουν τα «αίσχη» των συνδικαλιστών της ΔΕΗ...

Ανάλογης σοβαρότητας είναι και οι πολιτικές παρεμβάσεις κατά της Πανελλήνιας Ναυτικής Ομοσπονδίας (ΠΝΟ), τα στελέχη της οποίας επιδιόταν σε συντεχνιακές ακρότητες σε βάρος της ελληνικής ακτοπλοΐας, του επιβατικού κοινού και της νησιωτικής οικονομίας.

Σύμφωνα με τον πολιτικό μύθο που έχει επικρατήσει, για όλα φταίει το ΚΚΕ. Το πρόβλημα για το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία, ξεκινάει από το γεγονός ότι οι ελεγχόμενοι από αυτούς συνδικαλιστές πρωταγωνιστούν στην οργάνωση των απεργιακών κινητοποιήσεων, άλλοτε συμμετέχοντας στον «αγώνα» και άλλοτε διευκολύνοντας, με τη βοήθεια της απουσίας τους τη διαμόρφωση του κατάλληλου συσχετισμού δυνάμεων... Είναι γεγονός ότι το ΚΚΕ δημιουργεί πρόσθετα προβλήματα στη λειτουργία των υπερχρεωμένων και κατά κανόνα προβληματικών ακτοπλοϊκών επιχειρήσεων, με τη δογματικά αντικαπιταλιστική στρατηγική που ακολουθεί και σε συνδικαλιστικό επίπεδο. Το συνεχειακό φαινόμενο, όμως, αναπτύχθηκε αποκλειστικά με «γαλάζιες» και με «πράσινες» κυβερνητικές υπογραφές.